

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: A. R., státní příslušnost Kosovská republika
bytem P.
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Vyvadilem
se sídlem Praha 9, Panenky 353

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců
se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2021, č. j. MV-180139-4/SO-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra ze dne 11. 3. 2021, č. j. OAM-20871-17/PP-2020. Uvedeným usnesením bylo podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zastaveno řízení o žádosti žalobce o

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

vydání povolení k přechodnému pobytu na území České republiky vedené pod sp. zn. OAM-20871/PP-2020, neboť se žalobce bez vážného důvodu nedostavil k výsledku.

II. Obsah žaloby

2. V prvním žalobním bodě žalobce namítal, že on i jeho manželka nebyli řádně předvoláni k výsledku. Žalovaný měl doručit žalobci předvolání k výsledku podle § 24 správního řádu, což je dle žalobce podle spisového materiálu vyloučeno. Tvrdil, že se mu nedostalo podle § 23 odst. 4 a 5 správního řádu poučení o možnostech doručení fikcí a jeho předpokladech. Uvedené žalobce dovozoval z doručky založené ve správním spisu a skutečnosti, že ani po svém návratu z ciziny žádné poučení nenalezl. Dále žalobce poukázal na to, že na předmětné obálce založené ve správním spisu pošta nepotvrdila zanechání poučení razítkem ani podpisem pracovníka, na obálce dokonce není ani vyznačeno jméno pracovníka pošty, který měl předmětné poučení zanechat. Tvrdil, že zaškrtnutí údaje o tom, že adresát měl být vyzván k vyzvednutí zásilky, rozhodně neučinil pracovník pošty, který by v takovém případě neměl důvod neuvést své jméno a především se na předmětné místo, jak je jeho povinností, podepsat.
3. V případě doručování manželce žalobce bylo postupováno rovněž nesprávně, neboť manželka žalobce měla zřízení datovou schránku, pročť jí nemělo být vůbec doručováno prostřednictvím provozovatele poštovní služeb. To, že bylo manželce doručováno podle § 169a odst. 2 zákona o pobytu cizinců, dle žalobce svědčí o tom, že prvostupňový orgán nebyl schopen rozlišit doručování žalobci v pozici žadatele a jeho manželce, občance České republiky.
4. Ve druhém žalobním bodě žalobce namítal, že prvostupňovým orgánem bylo rozhodnuto v rozporu s účelem § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců a příliš formalisticky. Žalobce se nedopustil obstrukce v řízení, když jeho průběh úmyslně nemařil účelově, dlouhodobě nebo opakovaně. Prvostupňový orgán byl protokolem o pobytové kontrole vyrozuměn o tom, že se žalobce v časovém období doručování předvolání k výsledku zdržoval na území Kosova a tudíž mu nebylo možné předvolání doručit. Žalobce se výsledku nezúčastnil pouze proto, že o něm nebyl řádně informován, což mohl prvostupňový orgán napravit opětovným předvoláním nebo alespoň telefonicky, když tento postup volila i Policie České republiky při provádění pobytové kontroly.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

5. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný setrval na stanovisku uvedeném v napadeném rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
6. K námitce prvního žalobního bodu uvedl, že podle druhé strany obálky došlo k pokusu o doručení předvolání žalobce dne 4. 2. 2021 doručovatelem F. B., což je stvrzeno jeho podpisem. Žalobce nebyl na adrese P., zastížen a bylo mu zanecháno poučení. Žalobce si v úložní lhůtě zásilku nevyzvedl a ta byla dne 16. 2. 2021 vrácena odesílateli. Tímto byly naplněny podmínky pro doručení fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu. K případné vadě doručování družce žalovaný uvedl, že její nepřítomnost u výsledku není důvodem pro zastavení řízení, a proto vada doručení v tomto případě nemůže mít vliv na správnost prvostupňového rozhodnutí.
7. K druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že protokol o provedené pobytové kontrole mu byl doručen 25. 2. 2021, tedy po odeslání předvolání. Žalovaný předpokládal, že se žalobce na území vrátí do konce února, jak telefonicky sdělil policii, a následně nalezne

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

poučení zanechané při pokusu o doručení předvolání a bude kontaktovat prvostupňový orgán. Žalobce nese odpovědnost za to, že prvostupňovému orgánu sdělí adresu, na které ho bude možné kontaktovat.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

8. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
9. Soud na základě žádosti žalobce nařídil ústní jednání na 29. 8. 2022. Přestože účastníky řízení soud k nařízenému ústnímu jednání řádně předvolal, žádný z účastníků řízení se k nařízenému jednání bez omluvy nedostavil. K nařízenému jednání se pak nedostavila ani veřejnost. Za uvedeného stavu věci soud v souladu s § 49 odst. 3 s. ř. s. rozhodl ve věci a podle § 49 odst. 12 s. ř. s. rozsudek vyhlásil vyvěšením zkráceného písemného vyhotovení bez odůvodnění na úřední desce soudu.
10. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 24 odst. 1 správního řádu jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty
 - Podle § 169a odst. 1 zákona o pobytu cizinců doručuje-li správní orgán prostřednictvím provozovatele poštovních služeb v řízení o žádosti podle tohoto zákona nebo v řízení o zrušení údaje o místu hlášeného pobytu cizince na území podle § 98a písemnost cizinci oprávněnému pobývat na území, doručuje cizinci pouze na adresu evidovanou v informačním systému cizinců podle § 158 odst. 3 nebo sdělenou podle § 19 odst. 3 správního řádu, a není-li údaj o této adrese veden, na adresu místa hlášeného pobytu cizince na území.
 - Podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců se usnesením také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec v řízení o jeho žádosti odmítne vypovídat nebo se bez vážného důvodu nedostaví k výslechu.
11. Soud neshledal žalobu důvodnou.
12. Pokud jde o první žalobní námitku, soud odkazuje na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2016, č. j. 3 As 241/2014-41. V uvedeném rozsudku rozšířený senát Nejvyššího správního soudu shrnul podmínky, při jejichž splnění dochází k doručení fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu. Tyto podmínky jsou: (1) správná doručovací adresa, (2) zanechání výzvy adresátovi k vyzvednutí písemnosti včetně řádného poučení o právních následcích nevyzvednutí a (3) nevyzvednutí zásilky ve stanovené úložní době, tedy marné uplynutí úložní doby. Zároveň rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dospěl k závěru, že na uplatnění fikce doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu nemá vliv skutečnost, zda po uplynutí úložní doby došlo ke vhození doručované písemnosti do schránky adresáta. Soud na základě obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným nemá žádný důvod domnívat se, že v případě doručení předvolání žalobce k výslechu, nebyly podmínky pro doručení fikcí podle § 24 odst. 12 správního řádu splněny.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

13. Z vrácené zásilky založené ve správním spisu a vážící se k předvolání k výsledku vyplývá, že zásilka byla určena přímo žalobci a prvostupňovým orgánem byla zaslána na adresu P. Tato zásilka se vrátila prvostupňovému orgánu, přičemž na doručence doručující orgán zatrhl: „Adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení“ a „Zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 4. 2. 2021“. Na doručence je umístěn podpis doručující osoby, který se shoduje s podpisem této osoby na druhé straně zásilky (viz horní část), kde jsou uvedena data 4. 2. 2021 a 15. 2. 2021 s poznámkou „Nezastižen – oznámeno“ a uvedeno jméno a příjmení doručující osoby – F. B. Dále je druhá strana opatřena sdělením, že „zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 15. 2. 2021 a nebyla vyzvednuta“. Zásilka byla vrácena odesílateli, tj. prvostupňovému orgánu, dne 16. 2. 2021 Doručenka je pak opatřena razítkem doručujícího orgánu se dnem 16. 2. 2021 a podpisem příslušné osoby. Z předmětné zásilky je odstraněna část obsahující poučení.
14. Na základě shora uvedeného má soud za to, že podmínky pro doručení fikcí byly v projednávaném případě splněny. Prvostupňový orgán doručoval žalobci na adresu, kterou žalobce uvedl v žádosti o přechodný pobyt, tj. P. Ostatně jak vyplynulo ze sdělení Policie ČR ze dne 25. 2. 2021, č. j. KRPA-30428-1/ČJ-2021-000026-1, žalobce měl na uvedené adrese v rozhodnou dobu označenu poštovní schránku. Doručující orgán žalobci zanechal výzvu k vyzvednutí zásilky (viz chybějící část zásilky obsahující poučení). Žalobce si pak ve stanovené lhůtě zásilku nevyzvedl a z uvedeného důvodu byla vrácena zpět doručujícímu orgánu.
15. Tvrzení žalobce, že se mu poučení nedostalo, či tvrzení, že zaškrtnutí údaje, že adresát měl být vyzván k vyzvednutí zásilky, rozhodně neučinil pracovník pošty, soud považuje za ryze spekulativní a ničím nedoložené. Pro tato tvrzení neskýtá předmětná zásilka žádný podklad. Předně podpis doručující osoby, včetně razítka doručujícího orgánu jsou na předmětné zásilce zcela zřejmé (viz podpis na první straně zásilky a uvedení jména F. B. a jeho podpisu na straně druhé, včetně následně otištění poštovního razítka). Z předmětné zásilky je pak i odtržena část obsahující relevantní poučení. Soud tak nemá žádný důvod domnívat se, že by žalobci dne 4. 2. 2021 nebylo poučení zanecháno. Pro úplnost pak soud uvádí, že i na ostatních doručenkách založených ve správním spisu, které byly žalobci, případně jeho manželce doručovány na předmětnou adresu je uvedeno jméno doručující osoby F. B. (viz doručenka k prvostupňovému rozhodnutí, předvolání k výsledku manželky žalobce), přičemž se shodují i podpisy doručovatele.
16. Na uvedeném závěru nic nemění skutečnost, že v rámci prohlášení v případě vrácení zásilky doručující orgán uvedl nesprávné datum, kdy byla zásilka připravena k vyzvednutí, a to dne 15. 2. 2021, namísto dne 4. 2. 2021. Skutečnost, že zásilka byla připravena k vyzvednutí již dne 4. 2. 2021, vyplývá z první strany předmětné zásilky, kde je datum 4. 2. 2021 jednoznačně uveden, a následně i z druhé strany zásilky, kde je toto datum, respektive časové období, kdy byla předmětná zásilka pro žalobce připravena k vyzvednutí, opětovně zřetelně označeno s poznámkou „Nezastižen – oznámeno“. Ostatně rovněž dne 4. 2. 2021 bylo na tutéž adresu doručováno předvolání k výsledku svědka manželce žalobce. Toto předvolání pak bylo žalovaným vypraveno téhož dne jako předvolání k výsledku žalobce. Soud tak považuje uvedení nesprávného data, kdy byla předmětná zásilka připravena k vyzvednutí, v rámci závěrečného konstatování doručujícího orgánu za zřejmou nesprávnost.
17. K poukazu žalobce, že prvostupňový správní orgán byl informován o pobytu žalobce v cizině, soud uvádí, že obsahem správního spisu předloženého žalovaným je skutečně

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

sdělení Policie ČR ze dne 25. 2. 2021, č. j. KRPA-30428-1/ČJ-2021-000026-1, ve kterém je uvedeno, že „[D]ne 16. 2. 2021 v době od 18:20 hod. byla provedena další pobytová kontrola, kdy opět nikdo nebyl zastížen doma. Lustrací v evidencích PČR bylo zjištěno mobilní telefonní číslo žadatele, kdy tento po zavolání sdělil, že se nachází v K., jeho manželka je ve Švýcarsku. Do České republiky se má vrátit koncem února 2021“. Uvedené zjištění Policie ČR však bylo učiněno po vrácení předmětné zásilky prvostupňovému orgánu. Zejména však výše uvedené telefonické sdělení v průběhu správního řízení a rovněž v podané žalobě žalobce nijak neupřesnil a zejména nedoložil, ač tak bylo výhradně na něm. V průběhu správního řízení pak žalobce mohl požádat např. o prominutí zmeškání úkonu (viz § 41 správního řádu). Ostatně skutečnost, že důvodem zastavení předmětného řízení bylo, že se žalobce přes výzvu správního orgánu I. stupně nedostavil k výslechu, žalobci musela být známa nejpozději v době doručení prvostupňového rozhodnutí. Žalobce naproti tomu proti prvostupňovému rozhodnutí podal prostřednictvím právního zástupce (Mgr. Ladislav Bárta, advokát) pouze blanketní odvolání, které přes výzvu správního orgánu I. stupně a příslib právního zástupce, že odvolání doplní do 15 dnů od umožnění nahlédnutí do spisu (viz podání ze dne 19. 5. 2021 s označením „Věc: Doložení plné moci + žádost“), tak neučinil, přestože do správního spisu právní zástupce žalobce nahlédl. Za uvedeného stavu věci však soud nemohl tvrzení žalobce přisvědčit.

18. K námitce žalobce týkající se údajného vadného doručování jeho manželce soud uvádí, že zmeškání svědecké výpovědi ze strany manželky žalobce nebylo důvodem vydání napadeného rozhodnutí včetně prvostupňového rozhodnutí. Tímto důvodem bylo výhradně nedostavení se k výslechu ze strany žalobce, a to podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců. Výtky žalobce vůči způsobu doručování jeho manželce tak jsou v tomto případě zcela irelevantní, neboť nemohou nikterak zvrátit tvrzení žalovaného uvedená v napadeném rozhodnutí.
19. K námitce, podle které nebyl naplněn účel § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců, soud uvádí, že uvedené ustanovení zákona o pobytu cizinců je zcela jednoznačné, když umožňuje správním orgánům zastavit řízení v případě, kdy se žadatel bez vážného důvodu nedostavil k výslechu. Žalobce tento vážný důvod spatřoval ve skutečnosti, že mu nebylo řádně doručeno předvolání, tomuto však nelze přisvědčit (viz výše). Dále žalobce spatřoval vážný důvod ve skutečnosti, že se v době doručování nacházel v Kosovu.
20. K tvrzení žalobce, že se v době doručování nacházel v Kosovu, soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2008, č. j. 5 As 44/2007-93, podle kterého důkazní břemeno ohledně tvrzení o nemožnosti vyzvednout si písemnost ve stanovené lhůtě, o jejímž běhu a právních důsledcích jejího marného uplynutí byl účastník v oznámení o uložení písemnosti poučen, stíhá účastníka řízení, nikoli správní orgán. Jak bylo uvedeno výše, soud nemá pochybnosti o tom, že byl žalobce řádně poučen o běhu a následcích uplynutí lhůty k vyzvednutí zásilky. Ze sdělení Policie ČR ze dne 25. 2. 2021, č. j. KRPA-30428-1/ČJ-2021-000026-1, vyplývá, že dne 16. 2. 2021 byl žalobce telefonicky kontaktován policií, které obecně sdělil, že se nachází na území Kosova a do České republiky se má v úmyslu vrátit koncem února 2021. Žalobce však v průběhu správního a rovněž soudního řízení nesdělil, v jakém termínu se měl vyskytovat mimo území České republiky, a ani své tvrzení nikterak nedoložil. Podle výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu leží důkazní břemeno v tomto případě na straně žalobce, nikoli na straně správních orgánů. Za takové situace nebyli žalovaní ani prvostupňový orgán povinni zjišťovat další skutečnosti nebo vyhledávat důkazní prostředky namísto žalobce. Tuto

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

povinnost pak nemá ani soud. Současně zde nebyl dán žádný důvod pro opakované předvolání žalobce k výslechu, neboť žalobce byl k výslechu řádně předvolán (viz výše).

21. K argumentaci žalobce, že se nedopustil úmyslného, účelového, dlouhodobého nebo opakovaného maření průběhu řízení, soud uvádí, že tyto skutečnosti nemají vliv na aplikaci § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců. Zákon nepožaduje, aby se k výslechu žadatel nedostavil úmyslně, účelově, opakovaně nebo aby se takového jednání dopouštěl dlouhodobě. Podle uvedeného ustanovení postačuje, pokud se žadatel k výslechu nedostaví bez vážného důvodu.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

22. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 29. srpna 2022

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.